

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 309.

79de Møde.

Tredagen den 17de Mai.

(Fortsat.)

Ordføreren: Af de Forslag, som den ærede Cultusminister har stillet til Tavle M, og som han nu har udviklet for Thinget, skal jeg for det Første tillade mig i Udvalgets Navn at anbefale til Antagelse Nr. 1., hvorved der til Contoirchefen for Revisionscontoret bevilges de 200 Rbd. som personligt Tillæg. Det er imidlertid ikke saameget af de Grunde, som den ærede Cultusminister fremsatte for Thinget, at Udvalget har besluttet sig til at anbefale dette Forslag, da disse Omstændigheder allerede forinden den Afstemning, som fandt Sted forrige Gang, vare Udvalget bekendte; men det er fornemmelig med Hensyn til een Omstændighed, som senere er bleven oplyst for Udvalget, og det er, at dette Tillæg er blevet bevilget Revisionschefen ved en kongelig Resolution, som er tidligere, end Grundloven blev givet, nemlig fra Marts Maaned f. A., og, naar der ved denne Resolution kun er givet Cultusministeren en Bemyndigelse til at opføre disse 200 Rbd. paa næste Aars Budget, saa maa dog derved bemærkes, at den nævnte Embedsmand har faaet dette Tillæg allerede siden 1ste Januar 1849, og at der i andre Ministerier er brugt en anden Fremgangsmaade, idet de Tillæg, som ere blevene tilstaaede ved kongelig Resolution forinden Grundlovens Emanation, ere blevene bevilgede uden Hensyn til Rigsdagens Samtykke, og dette synes derfor ikke at burde komme denne Embedsmand her til Skade. Men hvad der tillige har bestyrket Udvalget i at anbefale dette Forslag, det er, at den ærede Cultusminister har modificeret sit oprindelige Forslag, idet det nemlig i Budgettet hed, at denne Embedsmand skulde have 2000 Rbd. i Gage, hvorimod det nu kommer til at hedde,

at han skal have 1800 Rbd. i Gage og 200 Rbd. i personligt Tillæg, og de Herrer ville erindre, at Udvalgets Fleertal fornemmelig støttede sig dertil, at 2000 Rbd. var en for høj Gage for en Contoirchef, og at denne ikke burde overstige 1800 Rbd. Da dette Princip nu imidlertid fra det Synspunkt ikke er krænk, saa har Udvalget ikke anseet det for nødvendigt at modsætte sig denne saa meget ønskede Forhøielse. Med Hensyn til Nr. 2, da forholder det sig fuldkommen saaledes, som af den ærede Cultusminister er oplyst, at Medsættelsen, hvad de 300 Rbd. angaaer, er bevirket ved en Feiltagelse af Udvalget, og med Hensyn til de 600 Rbd. antager Udvalget ligesom den ærede Cultusminister, at disse hensigtsmæssigt kunne anvendes til en temporair Understøttelse for den Videnskabsmand, hvis Embede blev strøget ved forrige Behandling, thi det har naturligviis ikke været Udvalgets Mening at gaae Noget personligt tillivs, men kun at gjøre den Grundsatning gældende, at ingen Embedsmand skulde nyde Gage af et Embede, som ikke existerede, og derfor indfillede vi til Thinget, og af samme Grund antog Thinget rimeligviis ogsaa det Forslag, at denne Gage skulde udgaae. Nu viser det sig imidlertid, at det er en Videnskabsmand, som trænger til Understøttelse, og, da det tillige er klart, at Ministeriet ikke har de tilstrækkelige Fonds dertil, naar vi tage de 600 Rbd. bort, som ere blevene ledige, saa synes det ganske rimeligt, at vi gjøre det om og give ham de 600 Rbd. igjen, for at anvende dem til dette Niemed. Med Hensyn til den 3die og 4de Post, som høre sammen, da er her kommet en Confusion ind over Noget, som i Grunden er en Bagatel; men jeg tør dog imidlertid paastaae, at Anledningen til Confusionen skriver sig fra det forelagte Udgiftsbudget, idet nemlig de Herrer, som ville gjøre sig den Uleilighed at flaae op Pag: 36 i Cultusministeriets Budget, ville see, at de